

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121510607
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:6121510607.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava-Petržalka, zast.: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, proti žalovaným: X.) I. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX B., t.č. bytom S. XX, XXX XX B., X.) G. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX B., t.č. bytom L. XX, XXX XX B. , o zaplatenie sumy 5.922,81 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným v 1. a v 2. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobu prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť zaplatiť sumu v celkovej výške 8.192,69 eur pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.922,61 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.677,30 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 592,58 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 08.04.2021 až so zaplatenia.

Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy1,829 90 Bratislava, IČO :31320155 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávky voči žalovanému, pričom žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i ten časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

Ďalej žalobca tvrdil, že postupca so žalovanými uzatvoril dňa 13.05.2013 Zmluvu č. 004038211130513, na základe ktorej postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky.

Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaní si neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, v dôsledku čoho sa dostali do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom boli súčasne upozornení, v lehote nie kratšej ako 15 dní, na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 OZ k 09.04.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podaním zo dňa 01.03.2018

vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dnešného dňa na predmetom úverovom prípade nevykonali žiadne úhrady. Žalobca si zároveň v žalobe uplatňuje aj úrok z omeškania a to podľa ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 08.04.2021 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2./ Žalobca, ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v žalobe označil Zmluvu o postúpení pohľadávky, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, všeobecné obchodné podmienky, výzvu pred zosplatením, platobnú históriu, oznámenie o postúpení a pokus o zmier.

3./ Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4./ Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 10.11.2021 pod sp. zn. 23Up/1702/2021 platobný rozkaz, ktorý sa žalovaným nepodarilo doručiť do vlastných rúk a preto OS Banská Bystrica z dôvodu, že žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle §14 ods. 3 zákona č. 307/2016 o upomínanom konaní bol predmetný spis postúpený na tunajší súd.

5./ Súd vo veci vytýčil termín pojednávania a zároveň vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

6./ Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktorému ustanovenie 92 ods. 8 ZoB prikazuje.

Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Vo svojom písomnom vyjadrení tvrdil, že sú splnené podmienky na postup pri jej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 09.04.2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 6201,90 eur.

Zároveň vo svojom písomnom vyjadrení špecifikoval postúpenú sumu ktorá, pozostáva z istiny vo výške 5.922,81 eur, pričom tvrdil, že žalovaný čerpal dňa 13.05.2013 peňažné prostriedky v celkovej výške 10.000,- EUR, žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 9.747,12 eur.

7./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky, aby súd konal v neprítomnosti žalobcu, právny zástupca žalobcu mal doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti.

8./ Žalovaná v 1. rade v rámci procesnej obrany uviedla, že si je vedomá pôžičky, ktorú si s bývalým manželom zobrali, niečo na tej pôžičky sa splácalo, ale nepamätá si s odstupom času už koľko, pôžičku nespláca zhruba od roku 2018.

9./ Žalovaný v 2. rade v rámci procesnej obrany uviedol, že vie o akú pôžičku sa jedná a po rozvoze manželstva predmetná pôžička už nebola splácaná.

10./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca, z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

11./ Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaní v 1. a v 2. rade uzavreli dňa 13.02.2013 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 004038211130513 (č.l.3), na základe ktorej postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 10.000,- eur, ktorú mali žalovaní splácať v 119 mesačných splátkach vo výške 143,85 eur mesačne, počnúc prvou splátkou dňa 20.06.2013 a s dátumom poslednej splátky dňa 20.04.2023. Celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru predstavovala sumu 17.318,86 eur a z toho suma 10.000,- eur predstavovala poskytnutý úver a suma vo výške 7.318,86 eur predstavovala výšku nákladov dlžníka. Poskytnutie finančnej čiastky vo výške 10.000,- eur žalovaní nerozporovali.

12./ Z dôvodu neplnenia si povinností vyplývajúcich z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy bol žalovaný vyzvaný právnym predchodcom žalobcu treťou upomienkou (č.l. 36) zo dňa 04.03.2019 na zaplatenie nedoplatku vo výške 437,16 eur, pričom doručenie predmetnej písomnosti žalobca preukazoval poštovým hárkom (č.l. 36).

Právny predchodca výzvou zo dňa 09.04.2019 vyzval žalovaných na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom (č.l. 54 - 56), pričom zároveň v predmetnej výzve vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom vo výške 6.201,90 eur, pričom predmetná písomnosť bola žalovaným doručená do vlastných rúk, ktorú sa im však nepodarilo doručiť a to z dôvodu, že sa písomnosti vrátili s poznámkou adresát neznámy (č.l.54,55,56).

Ako vyplýva z písomného vyjadrenia žalobcu, žalovaný doposiaľ na predmetnom úverovom prípade uhradili celkovú čiastku vo výške 9.747,12 eur, čo, ak nie iba zo strán sporu nerozbolela.

13./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

14./ Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15./ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16./ Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu predčasnej splatnosti úveru) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17./ Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18./ Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19./ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21./ Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

22./ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23./ Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24./ Predmetnú Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou sa spravuje nielen ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale ustanoveniami právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). V danom

prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník a zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách.

25./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise mal súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie sumy v celkovej výške 8.192,69 eur pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.922,61 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.677,30 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 592,58 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 08.04.2021 až so zaplatenia.

Žalobca tvrdil, že predmetný nárok opieral o skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 13.02.2013 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 004038211130513 (č.l.3), na základe ktorej im bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 10.000,- EUR, čo ani jedna zo sporových strán nerozporovala. Predmetný úver žalovaní nesplácali riadne a včas v zmysle zmluvy ani všeobecných obchodných podmienok, v dôsledku čoho boli vyzvaní výzvami s označením 3 upomienka pokus o zmier zo dňa 04.03.2019 na zaplatenie dlžnej pohľadávky vo výške 437,16 EUR. v dôsledku skutočnosti, že zmysle výzvy nedošlo k uhradeniu dlžnej sumy, došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a to ku dňu 09.04.2019, pričom boli zároveň vyzvaní na zaplatenie zostatku predmetného úveru.

26./ Pri vyhodnotení dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo dostatočným spôsobom preukázané, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

27./ V prejednávanej spore sa súd v prvom rade zaoberal, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách a to, či boli žalovaní zo strany právneho predchodcu riadne vyzvaní v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na úhradu dlžnej splátky, čo má následne vplyv na zosplatenie úveru.

Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore, pričom táto skutočnosť bola namietaná zo strany právneho zástupcu žalovaného.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd teda prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci, pričom pri vyhodnotení dôkazov jednoznačne vychádzal z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, ako aj zo Zápisnice zo zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 03.06.2021.

28./ Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný.

Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

29./ Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

30./ V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi veriteľom a žalovanými bola uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

V konaní nebolo sporné, že veriteľ pohľadávku proti žalovaným postúpil písomnou zmluvou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo žalovanému oznámil podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Pretože veriteľa bol bankou a pohľadávku postúpil na žalobcu, ktorý nie je bankou, bol tak oprávnený urobiť iba za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách.

V danej veci žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, t.j. že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu a ktorý bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní.

Vzhľadom na absenciu listinných dôkazov preukazujúcich splnenie dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

Právny predchodca žalobcu poukazoval na listinný dôkaz nachádzajúci sa v spise s označením tretia upomienka (č.l. 36) zo dňa 04.03.2019 na zaplatenie nedoplatku vo výške 437,16 eur, pričom doručenie predmetnej písomnosti žalobcu preukazoval poštovým hárkom (č.l. 36).

Súd prvej inštancie konštatuje, že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou, alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka t.j. žalovaného na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. Postupník, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka (žalobcu). Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

Potrebné je preukázať, že zo strany odosielateľa boli žalovaní vhodným spôsobom upovedomení, pričom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil, ale je potrebné preukázať zo strany odosielateľa t.j právneho predchodcu žalobcu, že vhodným spôsobom doručil zásielku adresátovi a že doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, respektíve aby vedel relevantne preukázať.

31./ V danom prípade žalobca v konaní preukazoval doručenie výzvy s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 36) zo dňa 04.03.2019 a to len na meno I. W., žalovanej v 1. rade, pričom doručenie predmetnej písomnosti žalobcu preukazoval poštovým hárkom (č.l. 36), RE 645588101 Sk na meno I. W. a RE 6455 88115 na meno X W., (avšak k doručenke nepredložil žiadny písomný doklad, ktorý by adresoval žalovanému v 2. rade), ktoré však okrem toho, že neobsahovali ani údaj o dátume podania, neobsahovali ani žiadny číselný alebo iný údaj, ktorý by bol spôsobilý identifikovať obsah, respektíve predmet podania. Na to, aby došlo k účinnému doručeniu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v zmysle teórie dôjdenia, nepostačuje len preukázanie, že na adresu adresáta

(žalovaných) sa poddala zásielka, predmetom, ktorej mala byť podľa tvrdenia žalobcu predmetná výzva a, ktorá sa tak mala dostať do dispozičnej sféry adresáta t.j. žalovaných, ale je potrebné súčasne s tým hodnoverne preukázať, čo bolo predmetom danej zásielky, resp. podania, napríklad už len tým, že podanie obsahuje poznámku, či iný údaj (číselný alebo slovný), ktorý by hodnoverne indikoval jej obsah, respektíve predmet z čoho by vyplynulo, čo vlastne bolo predmetom odoslanej zásielky.

Súd prvej inštancie uvádza, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania účinného doručenia zaťažuje v danom prípade výslovne žalobcu, ktorý je povinný vhodným spôsobom zdokumentovať doručenie zásielky tak, aby ju vedel relevantne preukázať, čiže, aby vedel preukázať, že predmetom odoslania zásielky bola práve v danom prípade výzva na úhradu dlžnej čiastky s označením teda tretia upomienka. V situácii, ak strana, ktorá preukazuje doručenie zásielky ju hodnoverne nepreukáže, čo bolo predmetom, respektíve obsahom danej zásielky, nemožno vysloviť záver o účinnom doručení konkrétne listiny, respektíve dokumentácie.

Čo sa týka listinných dôkazov predložených právnym predchodcom žalobcu a to Listu zo dňa 04.03.2019 s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 36), a to len žalovanej v 1. rade, čo sa týka žalovaného v 2. rade tam nepredložil žiaden listinný dôkaz preukazujúci, že by ho vyzýval výzvou s označením tretia upomienka - pokus o zmier, prípadne nejakou inou výzvou, táto skutočnosť nebola sporná, avšak k predmetnej upomienke, ktorú by súd podľa obsahu mohol vyhodnotiť ako výzvu, čo sa týka žalovanej 1/, nebola pripojená doručienka preukazujúca, že by sa predmetný hmotnoprávny úkon dostal do dispozičnej sféry žalovanej, pričom písomnú výzvu banky na plnenie je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon a na nastúpenie účinkov, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta); a pre takýto záver však vo vzťahu k žalovanej strane z vykonaného dokazovania nevyplýva.

Žalobca v predmetnom prípade nepredložil žiadny doklad, čiže nepreukázal, že vhodným spôsobom doručil zásielku adresátovi t.j. žalovanej v 1. rade a nepreukázal skutočnosť, že žalovaného v 2. rade vyzýval a že doručenie zásielky adresátom zdokumentoval, respektíve, aby to vedel relevantne preukázať.

Žalobca v predmetnom spore nepreukázal, čo bolo predmetom danej zásielky, resp. podania, napríklad už len tým, že podanie obsahuje poznámku, či iný údaj (číselný alebo slovný), ktorý by hodnoverne indikoval jej obsah, respektíve predmet z čoho by vyplynulo, čo vlastne bolo predmetom odoslanej zásielky. Doklad, ktorý predložil s označením poštový hárok, nie je v žiadnom prípade relevantným dokladom by preukazoval tieto skutočnosti.

Z takto vykonaného dokazovania ako aj oboznámením sa s predmetným listinným dôkazom, mal súd v prvej inštancii jednoznačne za preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol dodržaný postup, ktorý je predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Žalobca v predmetnom spore neunesol dôkazné bremeno ohľadom riadneho doručenia vyššie uvedenej písomnosti listu zo dňa 04.03.2019 žalovanej 1/ s označením tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 36), nepreukázal, že by žalovanému 2/ zaslal výzvu, ktorou by mu oznámil, že je v omeškaní so splácaním svojej pohľadávky voči banke a preto nie je možné dospieť k záveru o platnom mimoriadnom zosplatnení úveru, respektíve o platnom vyhlásení (úveru) za predčasne splatný, ako to predpokladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

To znamená, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia medzi pôvodným žalobcom (VÚB a. s.) a súčasným žalobcom (EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35724803) nebola v čase postúpenia splatná. Uvedené znamená, že absentoval spôsobilý predmet prevodu (postúpenia) predmetnej pohľadávky, čo so sebou viaže v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, t. j. postúpenia.

32./ V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídenie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver na žalobcu a preto bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom .

Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútno neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky prihliadnuť.

Na základe tejto skutočnosti potom nie je daná vecná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom, čiže z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

Keďže dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, nebol daný dôvod na preskúmanie žalobcom uplatneného nároku z hľadiska hmotnoprávnych predpisov.

33./ V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/ 2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané.

V danej veci súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co 17/2016, zo dňa 01.02.2017, 3CoCsp/23/2022 zo dňa 05.10.2022 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016, Krajského súdu v Nitre č.k.7Co/716/2016, zo dňa 27.02.2018, 12Co/122/2019 zo dňa 19.05.2020, 9CoCsp6//2021 zo dňa 06.05.2021, 7CoCsp5/2020 zo dňa 18.03.2021, 9CoCsp/40/2022 zo dňa 13.10.2022, 5CoCsp/21/2022, zo dňa 20.07.2022, 9CoCsp/46/2021, zo dňa 28.04.2022.

34./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaní boli v konaní úspešní, avšak im v konaní žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli a preto rozhodol súd tak, že im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.